

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 maja 1991 r.

Nr 45

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

195 — z dnia 4 kwietnia 1991 r. o zmianie ustawy o Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytucie Pamięci Narodowej 633

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

196 — z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne 634

197 — z dnia 23 maja 1991 r. w sprawie czasowego zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych 635

ROZPORZĄDZENIE

198 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 maja 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu dokonywania oceny pracy nauczyciela 635

OBWIESZCZENIA:

199 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1991 r. o sprostowaniu błędu w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników 636

200 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 kwietnia 1991 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym 636

195

USTAWA

z dnia 4 kwietnia 1991 r.

o zmianie ustawy o Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytucie Pamięci Narodowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytucie Pamięci Narodowej (Dz. U. Nr 21, poz. 98) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu — Instytucie Pamięci Narodowej”;

2) preambuła ustawy otrzymuje brzmienie:
„Mając na względzie zachowanie pamięci o ogromie ofiar, strat i szkód wojennych poniesionych przez Naród Polski w latach II wojny światowej i po jej zakończeniu, a także patriotyczne tradycje zmagania Narodu Polskiego z okupantami, faszyzmem i komunizmem oraz obowiązek bezterminowego ścigania zbrodni przeciwko pokojowi, zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości — stanowi się, co następuje:”;

3) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Główną Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytut Pamięci Narodowej przekształca się w Główną Komisję Badania Zbrodni przeciw-

ko Narodowi Polskiemu — Instytut Pamięci Narodowej, zwaną w dalszych przepisach „Komisją”;

4) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Do zadań Komisji należy działalność śledcza, archiwalna i naukowo-badawcza w zakresie popełnionych na osobach narodowości polskiej lub obywatelach polskich innych narodowości:

- 1) zbrodni hitlerowskich,
- 2) zbrodni stalinowskich,
- 3) innych przestępstw stanowiących zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciwko ludzkości.

2. Zbrodnie wymienione w ust. 1 popełnione na innych osobach są przedmiotem działalności Komisji, jeżeli miały miejsce na terytorium Państwa Polskiego.”;

5) po art. 2 dodaje się art. 2a i 2b w brzmieniu:

„Art. 2a. Zbrodniami stalinowskimi w rozumieniu ustawy są przestępstwa na szkodę jednostek lub grup ludności, popełnione w okresie do 31

grudnia 1956 r. przez władze państwa komunistycznego albo przez nie inspirowane lub tolerowane.

- Art. 2b. 1. Zbrodnie, o których mowa w art. 2, stanowiące według prawa międzynarodowego zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciwko ludzkości, nie ulegają przedawnieniu.
2. Zbrodniami przeciwko ludzkości są w szczególności zbrodnie ludobójstwa w rozumieniu Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 2, poz. 9), a także inne poważne prześladowania z powodu przynależności osób prześladowanych do określonej grupy narodowościowej, politycznej, społecznej, rasowej lub religijnej, jeżeli dokonywane one są przez władze państwowe albo przez nie inspirowane lub tolerowane.
3. W stosunku do sprawców czynów, o których mowa w art. 2, nie stosuje się wydanych przed dniem 7 grudnia 1989 r. przepisów ustaw i dekretów, które przewidują amnestię lub abolicję.”;

6) art. 3 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 3. 1. Do prowadzenia śledztw przez Komisję, w tym również do udzielania pomocy prawnej, w zakresie zbrodni, o których mowa w art. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Termin określony w art. 263 tego Kodeksu nie ma zastosowania.
2. Śledztwa są prowadzone przez sędziów lub prokuratorów delegowanych do Komisji.
3. Organy wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, organy i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego obowiązane są, każdy w zakresie swego działania, do udzielania pomocy Komisji w ujawnianiu, dokumentowaniu i wyjaśnianiu zbrodni, o których mowa w art. 2.”;

7) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

- „Art. 3a. 1. Jeżeli istnieją podstawy do zastosowania art. 269 Kodeksu postępowania karnego, sprawę przekazuje się do dalszego prowadzenia właściwemu prokuratorowi.
2. W razie potrzeby wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania lub o jego umorzeniu, sprawę przekazuje się właściwemu prokuratorowi. Na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie pokrzywdzonemu, jego pełnomocnikowi, a w razie śmierci, nieobecności w kraju lub choroby psychicznej pokrzywdzonego — także jego krewnemu w linii prostej, przysposabiającemu lub przysposobionemu, rodzeństwu oraz małżonkowi, jak również organizacji zrzeszającej osoby pokrzywdzone zbrodniami, o których mowa w art. 2.”;

8) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. W zakresie działalności archiwalnej Komisja gromadzi, przechowuje, opracowuje i udostępnia dokumenty zbrodni, ukazujące prawdę o dramatycznych losach Narodu Polskiego i o poniesionych ofiarach i szkodach.”;

9) w art. 5 wyraz „hitlerowskich” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 2”;

10) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Komisja składa się z członków, których powołuje i odwołuje Przewodniczący Komisji spośród przedstawicieli nauki i muzeów martyrologii, wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, organów i jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, organizacji politycznych i społecznych, w tym zwłaszcza organizacji kombatanckich oraz organizacji zrzeszających osoby represjonowane.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

196

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1991 r.

w sprawie wyrażenia zgody na przekształcenie niektórych banków państwowych w spółki akcyjne.

Na podstawie art. 86² ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 i Nr 74, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyraża się zgodę na przekształcenie następujących banków państwowych w banki — jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa:

- 1) Państwowego Banku Kredytowego w Warszawie w Powszechny Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna w Warszawie,
- 2) Wielkopolskiego Banku Kredytowego w Poznaniu w Wielkopolski Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna w Poznaniu,
- 3) Banku Przemysłowo-Handlowego w Krakowie w Bank Przemysłowo-Handlowy, Spółka Akcyjna w Krakowie,
- 4) Banku Śląskiego w Katowicach w Bank Śląski, Spółka Akcyjna w Katowicach,
- 5) Banku Gdańskiego w Gdańsku w Bank Gdański, Spółka Akcyjna w Gdańsku,